

burgu. W tym samym mieście i w tym samym prawie czasie odbywały się imprezy „tygodnia europejskiego”⁵. Do prasy żalającej się na nikłą frekwencję publiczności trafiło m. i. sprawozdanie z wykładu prof. Launa, który wskazał na przykład Monarchii Austro-Węgierskiej jako na historyczny wzór integracji europejskiej.

Posługujemy się tymi charakterystycznymi przykładami jako sprawdzianami świadczącymi o niewielkiej wartości obiegowej hasel „europeizacji”. Przykładów i opinii można by przytoczyć zresztą znacznie więcej. Fakty jednak dotyczą tylko politycznego rynku wewnętrznego. Na użytek zewnętrzny hasła integracji europejskiej, zwłaszcza w reżyserii czołowych polityków niemieckich, pomyślane są na przekór ich małej wartości wewnętrznej jako narzędzia służące do odzyskania pozycji równorzędnych partnerów i przygotowania potencjalnych możliwości odzyskania stanowiska hegemonialnego.

Zapewne opory, wśród których realizuje się mit europejski poza Niemcami, wynikają m. i. z zastrzeżeń łączących się z takim pojmowaniem stanowiska i roli NRF we wspólnocie. Nic też dziwnego, że w prasie francuskiej⁶, podkreślającej duży udział NRF w inwestycjach kolonialnych Francji, pojawiły się zastrzeżenia, posługujące się bardzo wymownym symbolem — „konia trojańskiego”.

A. W. W.

ZADANIA RZĄDU NRF W 1957 ROKU

W interesującej notatce pt. „Co myślą Niemcy w NRF?” donosi „Trybuna Ludu” 1957 r. nr 43, że zachodnio-niemiecki Instytut Badania Opinii Publicznej EMNID przeprowadził błyskawiczną ankietę wśród obywateli NRF na temat: „Jakie jest pańskim zdaniem najpilniejsze w 1957 r. zadanie rządu?”. Wyniki ankiety wykazują poważne zmiany w poglądach większości zapytanych, w porównaniu z r. 1950.

I tak np. 27% zapytanych odpowiedziało, że głównym zadaniem rządu winno być zjednoczenie kraju (w r. 1950 — zaledwie 1% zapytanych odpowiedziało w ten sposób), 25% uważa za główne zadanie rządu — zajęcie się sprawami płac i cen (w r. 1950 — 15%), 14% zapytanych uważa, że rząd winien się zająć zabezpieczeniem pokoju światowego (w r. 1950 — 13%), 5% uważa za najważniejsze zadanie zwiększenie budownictwa mieszkaniowego (w r. 1950 — 14%), 3% uważa, że winien być mieniony system podatkowy (w r. 1950 — 5%), 1% zapytanych podnosi sprawę zapewnienia pracy bezrobotnym (w 1950 r. — 25%).

Zaden z zapytanych nie uważał, że rząd winien zająć się sprawami przesiedleńców (w r. 1950 — 14%), 25% zapytanych uważało za najpilniejsze zadanie rządu — zajęcie się innymi, drobniejszymi sprawami (w r. 1950 — 13%). (a)

ROK WYBORCZY W NRF

Już w ubiegłym roku obserwatorzy życia politycznego w Niemczech zachodnich dopatrywali się licznych posunięć obliczonych w perspektywie na wybory przypadające — po czteroletniej kadencji Bundestagu — na dzień 15 września 1957 roku.

Na kongresie FDP w kwietniu 1956 r. i podobnie na lipcowym kongresie SPD w Monachium padły pierwsze hasła walki wyborczej. Okazało się zresztą, że nie

⁵ Program „tygodnia”, 11—16. II., zorganizowanego przez „Europa-Kolleg” w Hamburgu obejmował m. i. następujące tematy: „Europa i świat” — Langeland, „Europejska encyklopedia historyczna” — Lousse, „Udział zjednoczonych Niemiec w integracji Europy” — Baade, „Problemy socjologiczne integracji europejskiej” — Landheer, „Europa w ognisku polityki światowej” — Deiman, „Tradycje integracji europejskiej” — Laun.

⁶ „La Tribune des Nations”, nr 588, 1 II 1957, s. 1.